ŚMIETKA KAPUŚCIANA

Opis gatunku

Muchówka długości 5-6 mm, szara z ciemnymi szczecinkami oraz z czerwoną plamką na srebrzystobiałym czole (Fot. 1). Jajo białe, podłużne, długości około 1,2 mm. Larwa robakowata, beznoga, długości 7-8 mm, barwy żółtobiałej. Bobówka długości około 7 mm, początkowo żółtobrązowa, później brunatna.

Obraz uszkodzeń

W wyniku żerowania na szyjce korzeniowej oraz na korzeniach pojawiają się brązowe przebarwienia i nadgniłe miejsca, korzenie boczne częściowo lub całkowicie zamierają (Fot. 2-3). W zewnętrznej warstwie korzenia, jak również we wnętrzu szyjki korzeniowej widoczne są chodniki z obumarłą tkanką, w których żerują larwy śmietki kapuścianej. Na skutek silnego uszkodzenia przez szkodnika rośliny rzepaku mają zahamowany wzrost i często obumierają. W przypadku żeru jesiennego, gdy więcej niż połowa korzeni rzepaku ulega zniszczeniu, można zaobserwować ubytki roślin na plantacji. Rzepak ozimy uszkodzony jesienią przez śmietkę kapuścianą słabo zimuje, często wylega oraz wcześniej dojrzewa. Rośliny, które zostały uszkodzone przez śmietkę kapuścianą, są następnie porażane przez suchą zgniliznę kapustnych.

Metodyka obserwacji - sygnalizacja zabiegów ochronnych

W celu stwierdzenia obecności muchówek śmietki kapuścianej na plantacji rzepaku ozimego w okresie wrzesień-listopad należy prowadzić obserwacje przy pomocy metody „żółtych naczyń", które należy ustawić w odległości przynajmniej 20 m od brzegu pola. Naczynia należy kontrolować systematycznie (dwa razy w tygodniu).

Stosując „żółte naczynia" należy przestrzegać zasad opisanych przy słodyszku rzepakowcu.

Progi ekonomicznej szkodliwości

Stwierdzenie występowania w ciągu trzech kolejnych dni po 1 muchówce w żółtym naczyniu stanowi wartość progową i jest sygnałem do wykonania zabiegu przeciwko śmietce kapuścianej.

Fot. 1. Muchówka śmietki kapuścianej

Fot. 2. Larwy śmietki kapuścianej uszkadzające korzeń

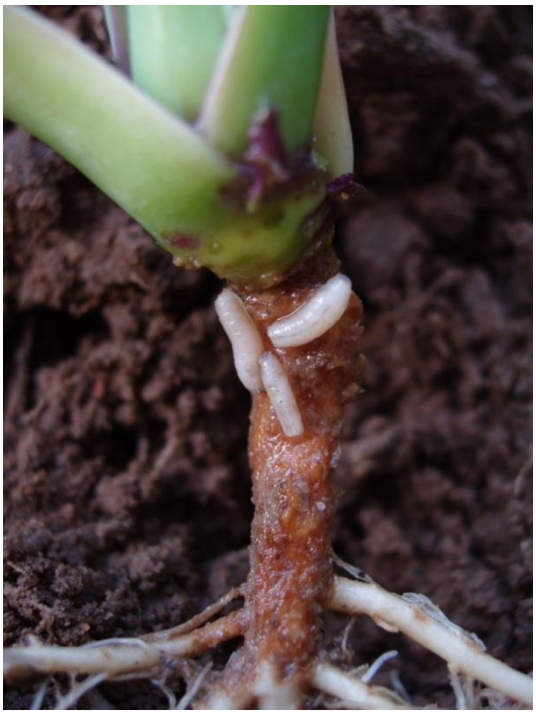

Fot. 3. Brązowe przebarwienia, gnijącego korzenia i szyjki korzeniowej spowodowane żerowaniem larw śmietki kapuścianej